

5 câu chuyện Phật giáo tuyệt vời thức tỉnh trí tuệ của bạn

Đạo Phật (Buddhism) xuất phát từ chữ Buddhi (thức tỉnh). Do đó triết học Phật giáo được coi là triết học của sự thức tỉnh. Một quá trình không chỉ là mở đôi mắt ra mà còn là thức tỉnh cả nhân sinh quan và trí tuệ của bạn.

Bạn có thể thức tỉnh trí tuệ của mình theo những cách khác nhau, một trong số đó là thông qua các câu chuyện Phật giáo như dưới đây:

Tách trà

Một vị giáo sư của một trường đại học danh tiếng đến tìm gặp Thiền sư vì đã được nghe nói về trí tuệ cũng phẩm hạnh cao quý của ngài. Để chứng tỏ bản thân với Thiền sư, ông ta giới thiệu một cách đầy tự hào về tất cả các danh hiệu, bằng cấp mà ông ta đã đạt được trong suốt những năm dài vất vả học tập và làm việc. Sau đó, vị giáo sư nói lí do của chuyến viếng thăm, đó là muốn tìm hiểu tất cả những trí tuệ của Thiền.

Thay vì đưa ra lời giải đáp, Thiền sư mời ông ta ngồi xuống và pha một ấm trà. Ngài rót cho giáo sư một chén trà và khi đầy chén, ngài vẫn tiếp tục rót. Vị giáo sư nhìn nước trà tràn ra bàn cho đến khi không nhìn được nữa, bèn lên tiếng: "Trà đã đầy tràn rồi, không thêm được nữa đâu!". Bấy giờ, Thiền sư mới thông thả đặt ấm trà xuống và nói: "Thì cũng như chén trà này, ông mang đầy những tư kiến và thành kiến. Làm sao tôi có thể chỉ cho ông về Thiền nếu ông không tự làm cạn cái chén của mình."

Câu chuyện này dạy cho chúng ta rằng: Với một tâm trí đầy những thành kiến, những suy nghĩ bảo thủ, chúng ta không thể học hỏi, tiếp thu những tri thức mới, những triết lý cao đẹp ở đời. Thể hiện một thái độ khiêm cung, dẹp bỏ sự chấp ngã là chúng ta đang tự làm cạn những chiếc chén tâm hồn của mình.

Món quà

Một hôm, khi Phật đang thuyết giảng giáo lý của mình cho các vị đệ tử dưới một cội cây lớn thì bỗng nhiên có một người tu sĩ Bà La Môn đi đến xúc phạm Ngài và có ý định tấn công Ngài. Nhưng dưới cái nhìn trí tuệ của một bậc toàn giác, Ngài đã phản ứng lại thái độ giận dữ bằng sự im lặng hoàn toàn. Khi ấy, vì quá ngạc nhiên trước cách hành xử của Đức Phật, người đàn ông Bà La Môn đã hỏi Phật rằng tại sao lại im lặng nghe ông ta chửi. Đức Phật đã trả lời một cách bình thản: "Nếu ta tặng ông một món quà, ông không nhận thì món quà đó thuộc về ai? "Thuộc về tôi" - Người đàn ông đáp. Đức Phật gật đầu và giải thích: "Cũng như vậy, ông chửi ta, ta không nhận thì thôi"

Bài học ở đây là: Mặc dù một số người quyết định lãng phí thời gian và năng lượng của họ cho chúng ta bằng những lời lẽ xúc phạm nhưng chúng ta có quyền lựa chọn rằng liệu mình có nên tiếp nhận nó hay không. Cũng giống như chúng ta chọn chấp nhận món quà hay trả lại cho người tặng. Nếu bạn chấp nhận, bạn cầm quà, nếu không, người xúc phạm bạn đơn giản chỉ là một người đáng thương bị bỏ mặc với cách hành xử tiêu cực của họ.

Qua sông

Có một vị Hòa thượng già dẫn theo một tiểu Hòa thượng đi thỉnh kinh. Trên đường đi, họ gặp một con sông nước chảy xiết. Bên bờ sông là một người phụ nữ trẻ đẹp, vẻ mặt lo lắng vì cây cầu gần nhất bắc qua sông đã bị gãy. Cô đang rất muốn sang sông nhưng lại không dám lội xuống dòng nước xiết. Không chút đắn đo, lão Hòa thượng đã chủ động công người phụ nữ đó và đặt cô sang bờ bên kia rồi tiếp tục cùng tiểu Hòa thượng lên đường. Chứng kiến việc ấy, chú tiểu cứ lăn tăn mãi. Chú biết nhà sư không được phép đụng chạm nữ giới, nên trong tâm chú khó chịu vì cho rằng thầy mình đã vi phạm giới luật nhưng lại không dám hỏi.

Vừa đi vừa nghĩ, cuối cùng, không tìm được nữa, tiểu Hòa thượng nói: “ Sư phụ, người phạm giới rồi, sao người có thể công một cô gái qua sông?” Khi lão Hòa thượng nghe xong lý do khiến chú tiểu bức bối thì bật cười. Thầy nói “Ta đã đặt cô ấy xuống từ lâu rồi, còn con đi một đoạn đường dài như vậy mà con vẫn công cô ta sao?”

Câu trả lời của lão Hòa thượng giúp chúng ta hiểu rằng: Đôi khi chúng ta mang theo gánh nặng quá khứ với những cảm xúc bức bối, tội lỗi cùng oán giận. Và thậm chí chúng ta còn cố làm cho nó nặng nề hơn nhiều so với thực tế. Bằng cách chấp nhận rằng những cảm xúc mạnh đó không hoàn toàn là cuộc sống hiện tại của mình và học cách buông bỏ, chúng ta có thể giảm bớt áp lực cho bản thân và những người xung quanh.

Tìm kim

Vào một buổi chiều muộn, trong một cái ngõ nhỏ, người ta trông thấy một bà cụ già dáng vẻ gầy yếu. Dường như bà làm mất thứ gì đó và đang đi tìm. “Tôi đang tìm cây kim”, bà cụ nói. Tất cả những người ở đó bắt đầu tìm kim với bà. Sau một hồi tìm kiếm mà không thấy, mọi người dần mất kiên nhẫn rồi hỏi bà cụ: “Đường thì dài còn kim thì rất nhỏ, chính xác là bà đánh rơi kim ở chỗ nào?” “Bên trong nhà tôi” - bà cụ nói. Nghe thấy vậy, có người bức mình gất lên:

“Bà bị lẫn à! Nếu bà đánh rơi kim trong nhà, tại sao bà lại đi tìm ngoài này?” Bà già thủng thẳng trả lời: “Bởi vì ngoài này có nắng, còn trong nhà thì không có”

Câu chuyện thứ tư nhắc nhở chúng ta rằng: nhiều lần vì thuận tiện, chúng ta đi tìm những giá trị bên ngoài trong khi nó thực sự được tìm thấy ở bên trong. Tại sao chúng ta tìm kiếm hạnh phúc bên ngoài chính bản thân mình? Có phải vì chúng ta đã làm mất ở đó?

Tha thứ

Trong số những người anh em họ của Phật, có Đề Bà Đạt Đa luôn ghen tị và quyết tâm hãm hại Phật. Một hôm, trong lúc Đức Thích Ca đang đứng bên sườn núi Linh Thứu, Đề Bà Đạt Đa đã trèo lên trên đỉnh cao, xô một tảng đá thật lớn cho lăn xuống ngay chỗ Ngài đang đứng. May thay, khi lăn xuống gần tới chỗ đức Phật thì tảng đá bị chặn lại bởi những mô đá khác. Tuy nhiên, lực đẩy cùng sức nặng của tảng đá khi va chạm mạnh khiến nó bị vỡ và văng ra vài mảnh nhỏ. Một mảnh trong đó đã văng trúng vào chân trái của Phật, làm Ngài bị thương, máu chảy nhiều.

Về phần Đề Bà Đạt Đa, sau này ông lâm trọng bệnh liên tiếp nhiều năm, chỉ ở yên một chỗ, không đi đâu được, những người ủng hộ trước kia không một ai đến thăm. Trong thời gian bị bệnh, ông đã có nhiều thời giờ chiêm nghiệm về những được mất, thành bại, và suy xét lại những hành động của mình trong những năm trước. Đại đức đã thành khẩn ăn năn, và muốn được yết kiến Phật trước khi lìa đời. Lúc đó đại đức đã yếu lắm rồi, thấy Phật đứng trước mặt mà không ngời dậy được, chỉ biết nhìn Phật chăm chú với cặp mắt khẩn cầu tha thứ. Cuối cùng, cố gắng lắm đại đức mới bật nói được vồn vồn một câu: “Đệ tử qui y Phật”. Phật để tay lên trán ông để an ủi và chấp nhận sự sám hối của đại đức.

Không một ai có phẩm hạnh cao quý, phát triển tâm từ ái và từ bi như Đức Phật đã làm trong thời đại của Ngài. Ngay cả với những kẻ có ý định hãm hại mình, Ngài vẫn thương xót và bao dung cùng tha thứ cho họ. Còn chúng ta ngày nay, nhiều khi vẫn luôn dùng cái nhìn của mình để phán xét và hiểu lầm người khác để rồi gây ra nhiều đau khổ cho chính mình. Bớt oán giận, thêm tha thứ là thực hành đem lại hạnh phúc theo lời Phật dạy.

Hy vọng năm câu chuyện Phật giáo trên sẽ giúp bạn có thêm sự hiểu biết lớn hơn, bớt đi phiền não và áp dụng những bài học sâu sắc chứa đựng trong đó vào cuộc sống để trở thành người trí tuệ.

Bài viết: "5 câu chuyện Phật giáo tuyệt vời thức tỉnh trí tuệ của bạn"

An Nhiên (BD)/ (Theo Exploring your mind